

Farní listy 5/20

V Lipníku nad Bečvou,
1. listopadu 2020

List farností: Lipník nad Bečvou, Osek nad Bečvou, Týn nad Bečvou

ÚCTA K SVATÝM JE VÝRAZEM NADĚJE A JE DOBRÉ JI BUDOVAL A CHRÁNIT MARIA, KRÁLOVNO VŠECH SVATÝCH, ORODUJ ZA NÁS A ZA NAŠE ZEMŘELÉ

Drazí farníci,
těžko se mi píše úvodník, když nemám představu, jaká bude za 14 dní situace. Jak moc budeme zavření či otevření. Jakým způsobem budeme moci prožívat dušičkové dny. Na druhou stranu toto mimořádné dušičkové období pro nás může být i povzbuzením v chápání naší současné situace.

1. listopadu slavíme Všechny svaté. Svatých je mnohem, mnohem víc, než kolik je jich zapsáno v kalendáři, kolik v chytrých knihách s různými životopisy světců. Každý člověk – i ta poslední venkovská babička – je povolán ke svatosti, a pokud se dostane do nebe, tak svatý je. Církev světce nevyrabí, ta jen říká o někom, že v nebi je určitě. Památka zemřelých 2. listopadu je především vyjádřením naší víry, že možná ve smrti ještě nejsme stoprocentně připraveni spočinout v Boží náruči a je ještě potřeba některé věci dočistit. Tomuto stavu říkáme očistec a za duše v očistci se intenzivně modlíme, protože věříme, že naše modlitba jim v tom očišťování může pomoci. K tomu směřují i plnomocné odpustky přivlastnitelné duším v očistci.

Oba dny nám připomínají, že církev není jenom teď a tady, ale že se uskutečňuje také napříč prostorem a časem. A že i když je někdo v jiném časoprostoru, tak můžeme být spolu v modlitbě spojeni a vzájemně si pomáhat. My pozemšťané duším v očistci svou přimlouvou, nebešťané nám pozemšťanům – svou přimlouvou. Zkusme si to odnést i do každodenního života, do pozemských

mezilidských vztahů. Společenství církve je společenstvím duchovním. Je společenstvím v Ježíši Kristu, v jeho Duchu a jeho pravdě. My lidé potřebujeme vzájemný kontakt, ale i když fyzicky není možný, tak nám to nebrání být v kontaktu duchově. Máme být lidmi duchovními. Kéž se nám to daří i v náročné době pandemie a mnohých omezení.

otec Libor

SVĚTEC, ČLOVĚK, KTERÉHO BŮH POZVEDL JAKO ZNAMENÍ

Jeho posláním, které naplnil dramatem svého života, je zjevit vůli, moc, velikost, krásu Boží. Oni jsou, následující Krista, slovem Božím do lidských dějin. Jsou poutem mezi zemí a nebem, jsou svátostí světa. Nazýváme je svatými, svítícími, protože v nich zazářil smysl dějin, které jsou návratem ztraceného syna domů k Otci světél. Oni to jsou, kdo v životě, tj. v skutku a do důsledku, tj. v pravdě uctili Boha, protože mu nabídli své bytí, a jsou proto těmi velkými obětníky, kteří po vzoru Kristově podali v oběť sami sebe. A právě tak, jako se tajemně ve mši stává vezdejší chléb a víno pokrmem a nápojem věčným a duchovním, proměňuje se v světci hříchem zlomené lidství v lidství oslavené a věčné.

(Petr Piňha Čechy a jejich svatí)

SVĚDKOVÉ LIDSKOSTI

Ve dnech 12. září – 12. října jsme mohli v kostele sv. Jakuba v Lipníku nad Bečvou sledovat osudy deseti odpůrců z řad sudetoněmeckých křesťanů v letech 1938–1945. „Vzpomínka na ně je pohnutkou a motivací k bdělosti a každodenní angažovanosti pro lidskost dnes.“ Vernisáže se účastnil P. Jan Larisch, farář farnosti Ostrava-Svinov. Přiblížil postavu P. Richarda Henkese SAC, mučedníka lásky k bližnímu, apoštola česko-německého smíření, který zemřel v koncentračním táboře v Dachau a byl blahoslaven 15. září 2019 v katedrále sv. Jiří v Limburgu.

P. Josef Beran, pozdější pražský arcibiskup, byl deportován do Dachau v červnu roku 1942. Když sem byl převezen P. Richard Henkes v červenci 1943, byl P. Josef Beran pravděpodobně jedním z těch, kteří P. Richardovi vytvářeli okruh přátel, bez jejichž pomoci by žádný nově příchozí nevěděl, jak přežít. Stali se přáteli a obývali blok č. 26. V roce 1944 P. Richard odešel pomáhat umírajícím na tyfus do uzavřeného bloku smrti. Během několika týdnů zemřelo v táboře 7 800 vězňů, nakazil se i P. Richard a 22. února 1945 zemřel.

ThLic. Jan Larisch, Th.D. je autorem textu brožurky Křížová cesta Ježíše Krista v životě P. Richarda Henkese SAC (pallotini), dostupné v kostele sv. Jakuba, nebo v Centru Božího milosrdenství Slavkovice. Jednotlivá zastavení křížové cesty jsou vedena meditačním obrazem umělkyně Beaty Heinen.

V sobotu 12. září 2020 byl požehnan kostel blahoslavené Marie Restituty v brněnském sídlišti Lesná, postavený v letech 2017–20. Marie Restituta je jednou z těch deseti, jejichž osudy jsme si výstavou připomněli.

Byla to obětavá řeholnice narozená v Brně – Husovicích 1. 5. 1894 jako Helena Kafková, šestá ze sedmi dětí, v rodině obuvníka. Jako jediná řádová sestra v hitlerovském Německu byla odsouzena k trestu smrti a popravena 30. 3. 1943 ve Vídni.

Vzpomínky na všechny zemřelé v časech válek jsou v našich obcích většinou na hřbitovech a pamětních deskách. Ve druhé světové válce v nacistických věznicích a koncentračních táborech bylo umučeno přes pět set obyvatel jen z Lipníka, na zdejších hřbitově v severní části je pietní místo těch z různých míst světa, kteří se nevrátili do svých domovů.

Až budeme o „Dušičkách“ vzpomínat na své drahé zemřelé, věnujme modlitbu i těm všem, kteří nás předešli jako svědkové lidskosti, oběti zvláště. A prosíme, abychom s Boží pomocí a na přimlouvání našich svatých patronů dokázali obstát ve všech zkouškách života a jsme, „Bože pravdy a lásky, pohotově plnit naše poslání: pomáhat lidem k životu v důstojnosti, kterou jsi daroval každému člověku“.

PALLOTINI

Společnost katolického apoštolátu – Societas Apostolatus Catholicus (SAC) je řeholní kongregace katolické církve založená r. 1835 římským knězem Vincencem Pallottim. Jejich heslem jsou slova sv. Pavla „Láska Kristova nás žene“, aby pomocí modlitby a skutků dělali všechno, aby svět poznal a zamiloval se do Ježíše. První pallotini u nás byli kněží z německé provincie řádu pallotinu. Jedním z nich byl P. Richard Henkes, který působil na území dnešní ostravsko-opavské diecéze. Pallotini mezi jiným šíří úctu k Božím milosrdenstvím, v ČR vydávají časopis Apoštol Božího milosrdenství.

FARNÍ LISTY 5/2020

94. SVĚTOVÝ DEN MISIÍ 2020

Věřící všech katolických farností světa se společně o misijní neděli modlí a finančně přispívají do světového fondu solidarity, ze kterého jsou následující rok podporovány projekty na pomoc potřebným ve všech kontinentech skrze Papežské misijní dílo šíření víry (PMD ŠV), jehož počátky sahají do r. 1818.

„Nejsvětější Panna Maria, hvězda evangelizace a potěšení zarmoucených, misionářka svého Syna Ježíše, ať nás i nadále provází a přimlouvá se za nás“, to je závěr Poselství papeže Františka k říjnové misijní neděli, kterou jsme kvůli pandemii nemohli prožít ve svých kostelích společně při mši svaté.

OSECKÁ FARNOST

Pro mládež je minulost našich farností dobou pravěkou, ale starší si vzpomenu na dobu, kdy vycházel časopis Farní společenství farností Lipník n. B., Hlinsko, Osek n. B., Týn n. B. a naším společným duchovním správcem byl P. Karel Jašek. Od té doby uplynulo v Bečvě mnoho vody, stejně jako v životech našich farností. Časopis dostal název Farní listy v roce 2004 a jmenuje se tak dodnes. Připomeňme si řádky P. Jana Baďury, který v Oseku mnoho let působil a na zdejší faře vznikala jeho Vlastivěda moravská vydaná v Brně roku 1919. Z této knihy vybíráme: „Obec Osek leží od Lipníka na jihozápad na rovině, na pravém břehu řeky Bečvy, po obou stranách okresní silnice. Na prostranné návsi, dříve třemi branami, z nichž jedna Kněží brána zvaná byla, uzavřené, stojí kostel, škola a několik domků. Před domy jsou ovocné a zeleninové zahrady. (...)

Kostel Povýšení sv. Kříže stál již počátkem 14. století a byl r. 1428 vypálen. Obnovený kostel roku 1780 shořel. Nynější kostel ze základů nově postavený posvěcen byl r. 1791.

Kolem kostela je hřbitov. Poblíž kostela stojí farní budova.“

Od těchto záznamů se také mnoho změnilo ve vzhledu, úpravách kostela, hřbitova i fary. Lipenský rodák a zdejší farář od r. 1905 do r. 1933, vlastivědný pracovník, P. Jan Baďura, je pochován na lipenském hřbitově v hrobě s kovovým křížem a oválnou deskou se jménem u hlavní cesty na východ od hřbitovní kaple.

Do osecké farnosti však nespadá jen Osek. O tomto farním společenství bychom si mohli přečíst v příspěvku od farníků osecké farnosti v příštím čísle Farních listů, které by měly vyjít o první neděli adventní.

V LOVANI S OTCEM LIBOREM

Když jste nám, svým novým farníkům, světoval úryvky svého života, otče Libore, zmínil jste studia v belgické Lovani. Podělte se s námi alespoň v krátkosti o pobytu, studiích na katolické univerzitě a zkušenosti z tohoto času v belgickém univerzitním městě:

Měl jsem to štěstí, že jsem mohl vycestovat do belgické Lovaně na třetí ročník studia teologie. Jsem za tento čas nesmírně vděčný, toto studium mi dalo velmi moc. Nejvíce asi setkání se skutečně univerzální církví. Teologická fakulta Katolické univerzity v Lovani má už mnoho let mezinárodní studijní program, který probíhá v angličtině. Díky němu jsem se mohl potkat s kněžími, řeholnicemi i laiky z mnoha koutů světa – Nigérie, Indie, Austrálie, Nový Zéland, Brazílie, USA, Kanada, Čína, Filipíny, Samoa, Zair, Turecko, Itálie, Německo, Polsko, Slovensko – co si aspoň po letech vybavím.

Lovaň je univerzitní město – podobné jako Olomouc. Město má cca sto tisíc obyvatel a velmi bohatou historii. Rozkládá se ve vlámské části Belgie, nedaleko Bruselu (přímým vlakem byl člověk za 45 minut ze semináře na bruselském letištním terminálu). Univerzita je nejstarší v Beneluxu a nejstarší katolická na světě. Učily zde takové postavy jako Erasmus Rotterdamský, Cornelius

Jansen, Andreas Vesalius, Adriaan Florenszoon Boeyens (1522–1523 na dlouho poslední neitalský papež Hadrián VI.), Georges Edouard Lemaître (odvodil v roce 1927 základ teorie velkého třesku). Odsud pocházel a zde je také pohřben Otec vyhoštěných – Damián de Veuster. V roce 1968 se Lovaně rozdělila a francouzská část si postavila Novou Lovaně a novou univerzitu asi o 50 km jižněji. Ve městě sídlí také pivovar Stella Artois.

Já se nicméně do belgických realit dostal jen velmi omezeně, protože jsem žil v mezinárodní komunitě a v americkém semináři. Ta komunita je snad jasná, ale co ten seminář? Někdy v polovině 19. století, kdy Severní Amerika žádala a zvala kněze – misionáře – na nový kontinent, rozhodli se američtí biskupové zřídit pro tyto kněze/misionáře již seminář, ještě v jejich domovině. A tak vznikla The American College v Lovani. Čas plyne, společnost se mění a mění se i požadavky. Misionáři z Evropy už masivně do světa nejezdí a tak začali američtí seminaristé jezdit do Evropy. Za klasickým studiem.

V této americké „kolonii“ jsem tedy prožil i já jeden rok života. Krásný a velmi obohacující. Seminární denní rytmus byl zároveň podobný i nepodobný. Program byl velmi podobný, ale byly odlišné důrazy a mnohem větší prostor pro osobní svobodu a vlastní nasazení. Každý

bohoslovec měl klíč od domu, na mše chodili i lidé z venku. Každý pátek jsme měli komunitní večer, který obnášel společnou modlitbu, společnou večeři a následnou „společnou rekreaci“. Zní to hrozně archaicky, ale bylo to velmi prosté. Po formální večeři se šlo do „salonku“ na nějaký zajímavý drink (k dispozici bylo téměř od čehokoli, co vás napadne) a byl prostor pro neformální konverzace. Po této společné aktivitě jsme se my bohoslovci občas přesunuli do jiného salonku na partii pokeru.

Nebyli jsme v semináři jenom bohoslovci, ale také tzv. sabbaticals – kněží, řeholníci, řeholnice, laici – lidé pracující v církvi, kteří si potřebovali odpočinout a načerpat nových sil i inspirace. Účastnili se

některých přednášek, občas společně vyrazili na nějaký výlet a zázemí měli v našem semináři. Opět krásná zkušenost. Sabbatický rok nemusí být synonymem průšvihů. V Americe je to nedílná součást života lidí pracujících v církvi. Je to součást

PRANOSTIKA - drobný útvar lidové slovesnosti, lidová průpověď obsahující předpověď počasí nebo životní zkušenost. V následující zkušenosti chybí podstatné slovo. Je ukryto v tajence.

Listopadové hřmění pšenici ve mění.

1. Na děkujeme Pánu Bohu za všechna obdarování.
2. Bývá to okolo svátku svatého
3. při přinášení darů zpívala Požehnaný jsi, Bože, navěky.
4. Svatý nás pozval ke slavení misijní neděle.
5. Přispěli jsme do světového fondu solidarity na potřebným?

Z KALENDÁŘE FARNOSTÍ ...

Říjen

31.10.	sobota	Bohuslávky – Hody ke Všem svatým, mše sv. v 18 hodin
--------	--------	--

Listopad

1.11.	neděle	Slavnost Všech svatých; týden modliteb za zemřelé
2.11.	pondělí	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
4.11.	středa	Sv. Karel Boromejský, biskup
6.11.	pátek	První pátek v měsíci
8.11.	neděle	32. neděle v mezidobí
9.11.	pondělí	Posvěcení lateránské baziliky, Matky a hlavy všech kostelů, Města i celého světa, svátek
11.11.	středa	Sv. Martin, biskup
13.11.	pátek	Sv. Anežka Česká; Mezinárodní den nevidomých
15.11.	neděle	33. neděle v mezidobí; Den Bible
17.11.	úterý	Sv. Alžběta Uherská; Den boje za svobodu a demokracii, Státní svátek
18.11.	středa	Posvěcení římských bazilik svatých apoštolů Petra a Pavla
21.11.	sobota	Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
22.11.	neděle	34. neděle v mezidobí – Slavnost Ježíše Krista Krále; sv. Cecílie
23.11.	pondělí	Sv. Klementa I., papeže a mučedníka, třetí nástupce sv. Petra
28.11.	sobota	Nikodémova noc
29.11.	neděle	1. neděle adventní

péče o ně a prevence před vyhořením.

(Pokračování v příštím čísle)

NIKODÉMOVA NOC

Tma..., a jemné světlo, které tmou prozařuje. Otevřené dveře k tiché chvíli přemýšlení, rozjímání, modlitbě či tichému duchovnímu rozhovoru – to vše nabídne **kostel sv. Františka Serafinského v sobotu 28. listopadu** ve večerních hodinách.

Od 20. hodiny do půlnoci bude v setmělém, pouze svícemi osvětleném kostele vystavena monstrance. Bude nabídnuta možnost ke krátkému i delšímu zastavení, ztišení, možnost pobýt v přítomnosti Ježíše.

Zároveň bude mezi 21.00 až 23.00 k dispozici kněz, otec

Libor. Je možné požádat ho o svátost smíření, osobní rozhovor, radu, svěřit své bolesti nebo požádat o modlitbu a požehnání. Je možné také neříkat nic a jen být chvíli vystaven blahodárnému tichu v Boží blízkosti.

Ve 23.30 bude Nikodémova noc zakončena krátkou společnou modlitbou díky a požehnáním.

Co je hlavním posláním Nikodémovy noci?

Před dvěma tisíci lety prožíval nevyřešené věci svého života i jeden vzdělaný a vysoce postavený muž jménem Nikodém. Na to, co jej trápilo a na co hledal odpovědi, **potřeboval někoho, komu by mohl důvěřovat, a také tmou noci, aby každý neviděl, kam a za kým jde.** My jsme na tom podobně.

V posledních letech jsme církevní rok končili farním plesem, situace se však mění, a proto v tomto roce chceme zakončit běžný církevní rok touto formou.

Všichni jste pozváni, přijďte i Vy setkat se v tichých prostorách kostela s Ježíšem a hledat POKOJ PRO SVÉ SRDCE.

Farnost sv. Jakuba, Lipník nad Bečvou

FARNÍ LISTY vydala Římskokatolická farnost Lipník nad Bečvou. Vychází pro vnitřní potřebu farností Lipník nad Bečvou, Týn nad Bečvou, Hlinsko za přispění firmy TRUMF International. **Neprodejné!**

Starší čísla Farních listů a aktuální informace o životě farnosti najdete na internetové adrese www.farnostlipnik.cz

Tisk: TRUMF International, www.trumf.cz, www.koreni-vareni.cz

Příspěvky do Farních listů můžete donést na faru v Lipníku nebo zaslat na e-mail: falipniknb@ado.cz